

ens portava cap al Santuari, ja que ningú se sentia segur davant d'aquells precipicis que vorejen la cuneta. Qualsevol descuit podia convertir-se en tragèdia i aquesta responsabilitat era molt gran pels qui havien organitzat el viatge.

Però la perícia dels conductors ens menaren a bon port. Ja prop del Santuari emprengueren la baixada a peu per tal de visitar-lo, quan ens va sorprendre el preu de l'entrada al recinte: 150 ptes. Es va sentir l'esclamació dels qui es sentiren quelcom defraudats. La senyora encarregada de la porteria ens va animar a entrar, fent-nos un preu especial al grup a 100 ptes. per persona. Gairebé tots vàrem entrar, però malgrat de ser un lloc molt bonic, hi havia cascades que no funcionaven i les coves tenien la instal·lació de llum arrancada, pel que ens sentírem quelcom defraudats, més encara al comprovar que tots havíem pagat i que a ningú varen donar el tiquet d'entrada. Això ens suggereix unes preguntes: A on van anar a parar els diners recaudats de prop de 90 persones, que composàvem el grup? I perquè hi va haver tant d'interès de que entréssim? No dubtem de la seva honestedat, però és per a posar-la en dubte. Serveixi aquest comentari per tal de que aquells que es trobin en idèntica situació demanin al menys el tiquet d'entrada.

Bé. Malgrat tot això, la visita va ésser molt interessant per a tots i en sortírem contents d'haver disfrutat de la visita a aquell lloc voltat de roques escarpades i amb la seva imensa vall.

Seguidament tornem cap a casa, tots quelcom cansats del llarg viatge, arribant al municipi ja gairebé vespre, alguns gairebé adormits, altres comentant les incidències del viatge i les coses que havien vist.

Agraïm la presència de tots els que hi prengueren part i als que no pogueren venir els esperem en un proper viatge.

Els nostres millors respectes als homes i dones de la tercera joventut.

Caçadors fets de pressa

Quan l'estiu comença a declinar s'inicia la temporada de caça, que esdevindrà característica de la tardor i l'hivern. La matinada del dia de la Mare de Déu d'Agost sol tenir un despertar més aviat agitat, amb trets que ressonen per tots els boscos. M'imagino la sorpresa dels pobres animals feréstecs quan, de cop i volta, se'ls gira aquella guerra no declarada i que certament no han pas provocat. Però, bé, no sóc pas de l'opinió dels ecologistes radicals que consideren la caça com a una activitat bàrbara que també hauria de ser abolida, més aviat el contrari, la caça em sembla una pràctica que arrela l'home amb la naturalesa, encara que sigui en unes relacions de violència—que són en definitiva les que regeixen a la naturalesa—i en aquesta època, que ha vingut marcada per un progressiu desarrelament, això és important.

Ara, de la mateixa manera que un motiu habitual dels incendis forestals és el fet que actualment circulen pels boscos moltes persones d'origen i hàbitat urbà que desconeixen el medi forestal, també és un problema no pas petit l'existència, avui dia massa freqüent, de personatges amb escopeta que no saben res de cacera. No es tracta de caçadors, perquè considero que un caçador és un home que sap què està fent, a on pot disparar i a on no i contra quins animals pot fer-ho i contra quins no. Parlo d'aquests individus que co-

rren pels camins i pels boscos amb una escopeta que la duen moltes vegades sense saber ni com s'ha de portar i sens dubte sense saber què tenen a les mans. D'aquest personal n'hi ha més que no en voldríem i el municipi de Quart no és pas una excepció en això.

No parlem ja dels vailets que corren tot l'any amb escopetes de balins i que tant se'ls en dona disparar a les plaques del pals d'electricitat com a la cua d'un gos, sinó d'aquests caçadors fets de pressa i caracteritzats més per un instint de criminal que de caçadors que disparen contra els coloms domèstics, per exemple, i que no tenen cap problema a prémer el gallet de l'escopeta a tocar una casa. Aquesta gent són un perill i són els que provoquen la majoria dels accidents de caça. Què cal fer davant d'aquests abusos? L'única actitud positiva és denunciar-ho, perquè generalment aquesta mena de caçadors ignorants i sanguinaris no s'admeten de raons. El que falta també és que les denúncies serveixin per a alguna cosa, és clar.